

THE NEW WORLD

ALFONSO SCARANO CONDUCTOR

JURIS LAKUTIS CELLO

12 MARCH 2022, 4:00 PM

T +66 3841 8418 reservations.pattaya@amari.com www.amari.com | An ONYX brand bangkok | buriram | dhaka | galle | hua hin | johor bahru | koh samui | krabi | maldives | pattaya | phuket | vang vieng | yangshuo

NEW WORLD

Thailand Philharmonic Orchestra

Alfonso Scarano

Chief Conductor

Juris Lakutis

Cello

12 March 2022 / 4.00 p.m. / Live on YouTube

The New World

The Moldau (12')

Bedřich Smetana (1824-1884)

Kol Nidrei (10')

Max Bruch (1838-1920)

Symphony No. 9, Op. 95
"From the New World" (40')

Adagio - Allegro molto

Largo

Scherzo: Molto vivace

Allegro con fuoco

Antonín Dvořák (1841-1904)

Note: The program will be performed without intermission to ensure proper COVID safety protocols.

Alfonso Scarano Chief Conductor

2021/2022 marks Alfonso Scarano's fifth season as Chief Conductor of the Thailand Philharmonic Orchestra after having served as Guest Conductor for six consecutive seasons since 2011/2012. His previous positions include Chief Conductor of the Severočeská Filharmonie Teplice (2013-2018), Principal Guest Conductor of the Virtuosi di Praga (2000-2010) and Music Director and Conductor of the Toscana Opera Festival in Italy (2006-2008).

Alfonso Scarano was the winner of the 1993 Bottega International Conducting Competition in Treviso, winner of the 1997 Franco Capuana European Community Conducting Competition in Rome, second prize (first and third not assigned) at 2005 Luigi Mancinelli International Conducting Competition in Orvieto and recipient of 2003 Young European Conductors scholarship for Daniele Gatti biennial conducting course at Scuola di Musica in Fiesole in Italy.

In addition to his position in Bangkok, Alfonso Scarano regularly conducts worldwide orchestras included the Jerusalem Symphony Orchestra in Israel, Orquestra Sinfonica de Porto Alegre in Brazil, The New Russia State Symphony Orchestra in Moscow Tchaikovsky Hall, IDSO Istanbul State Symphony Orchestra in Turkey, Daejeon Philharmonic Orchestra in South Korea, Savaria Symphony Orchestra in Hungary, Kiev National Radio Television Symphony Orchestra, Orchestra del Teatro Regio di Parma in Italy, Helsingborg Symphony Orchestra in Sweden and Prague Philharmonia in tour with Mischa Maisky.

Alfonso Scarano has conducted the mainstays of operatic repertoire including Nabucco, La Traviata, Rigoletto, Tosca, La Bohème, Madama Butterfly, Carmen, Don Pasquale, La Sonnambula, Pagliacci, Cavalleria Rusticana, Il Barbiere di Siviglia, Gianni Schicchi and Gluck's opera Le Cinesi in theatres such us Politeama Greco in Lecce, Teatro Sperimentale in Spoleto, Teatro Civico in Vercelli, Teatro Comunale in Treviso, Pompei Festival, Anfiteatro Romano di Ostia Antica in Roma, Teatro Nuovo Giovanni da Udine, Stagione Lirica in San Gimignano, Friedrichshafen Theater, Freiburg Theater, Roman Amphitheater in Plovdiv and Prince Mahidol Hall in Bangkok.

A supporter of the contemporary music, he has conducted several works (some in first world performance) by Aharon Harlap, Gerhard Kaufmann, Narong Prangcharoen, Piyawat Louilarpprasert, Simon Laks, Paolo Ugoletti, Roberto Di Marino, Renato Dionisi, Ede Terényi, Fredrik Osterling, Colin Riley and many others.

Besides the classic ballets (Swan Lake, Don Quixote and Raymonda), Alfonso Scarano has concentrated its attention on the historical twentieth century repertoire conducting La Giara by Alfredo Casella, Romeo and Juliet by Prokofiev and Apollon Musagete by Stravinsky. The international dance gala conducted at Mittelfest 2009, 2010 and 2011 was enthusiastically reviewed by the press. He has collaborated with the greatest dancers of the world and particularly with etoiles from Wiener Staatsoper, Ljubljana Ballet, Hamburg Ballet, American Ballet Theatre, New York City Ballet, Ballet du Capitole de Toulouse, Ballet de l'Opèra de Paris and Birmingham Royal Ballet. In 2011 he has conducted the first performance of the ballet "The Death and the Maiden" by Schubert in the version for orchestra by Gustav Mahler, new creation of the Balletto di Roma.

His discography includes recordings for Tactus (first world recording of the Suite for organ and orchestra by Respighi), Lupulus (works of Verdi, Puccini, Donizetti with Virtuosi di Praga), Triart (Menschheit op.28 by Erwin Schulhoff and Mahler's Kindertotenlieder) as well as several Thai music CD recorded with Thailand Philharmonic Orchestra.

Alfonso Scarano was born in Italy and he is graduated summa cum laude in Conducting (Conservatorio Umberto Giordano in Foggia), Opera Conducting (Accademia Musicale Pescarese) as well as in Choral Conducting (Conservatorio Niccolò Piccinni in Bari) and Trumpet (Conservatorio Tito Schipa in Lecce).

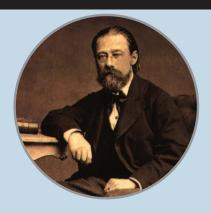

Juris Lakutis Cello

Juris Lakutis, a winner of the Latvian National Competition, earned the academic Professional Master's Degree in Cello Performance and earned the Soloist, Orchestra Soloist, Chamber Ensemble Artist, and Cello Pedagogue qualification at the Latvian State Jazeps Vitols Rigas Conservatoire of Music. He studied cello performance under the Latvian professor Eleonara Testeleca, a winner of the Tchaikovsky International Competition in Moscow.

Mr. Lakutis has extensive experience as an orchestral player, having been the principal cellist of the Latvian Philharmonic's Chamber Orchestra and the Liepaja Symphony Orchestra, as well as a long-time member of the Latvian National Symphony until he joined Thailand Philharmonic Orchestra. Orchestra tours have taken him to perform around the world in countries such as Russia, USA, Italy, Spain, Portugal, Bulgaria, Hungary, France, England, New Zealand, Germany, Holland, Norway, Sweden, Finland, Corsica, Japan, Thailand, Myanmar, and Malaysia. Mr. Lakutis' vast international performing experience has led him to collaborate with many remarkable conductors and soloists. Currently, He is a member of string faculty in the College of Music, Mahidol University and Associate Principal of Thailand Philharmonic Orchestra.

Program Notes

เบดริค สเมทานา

(ค.ศ. ๑๘๒๔-๑๘๘๔) "แม่น้ำ มอลดาว" (Die Moldau) ซิมโฟนิกโพเอ็ม หมายเลข ๒ จากบทเพลงชุดซิมโฟนิกโพเอ็ม ๖ บท ที่มีชื่อชุดว่า "ปิตุภูมิของข้าพเจ้า" (Ma Vlast)

แม้ไม่อาจกล่าวได้ว่า "เบดริค สเมทานา" (Bedrich Smetana) เป็นนักประพันธ์ดนตรีที่สามารถนำพาความสำเร็จระดับสูงสุดมาสู่วงการ ดนตรีของสาธารณรัฐเซ็กได้เป็นคนแรก แต่เขาก็ได้ชื่อว่าเป็นนักแต่ง เพลงผู้สถาปนาดนตรีคลาสสิกแห่งสำนักโบฮีเมีย (Bohemia School) หรือบ่อยครั้งก็ได้รับการขนานนามว่าเป็น "บิดาทางดนตรีแห่งโบฮีเมีย" ด้วยความเป็นผู้มีสำนึกทางการเมืองอันเข้มขัน ด้วยเหตุจากดินแดน โบฮีเมียบ้านเกิดของเขาในขณะนั้นยังถูกปกครองอย่างกดขี่จากจักรวรรดิ ออสเตรีย แม้แต่ภาษาที่สอนในโรงเรียนและภาษาที่ใช้เป็นทางการก็คือ ภาษาเยอรมัน มิใช่ภาษาท้องถิ่น (ภาษาเซ็ก) ความต้องการเรียกร้อง อิสรภาพจากการถูกกดขี่ทางการปกครอง นำไปสู่การก่อกบฏและเหตุการณ์ จลาจลในปี ค.ศ. ๑๘๔๘ เบดริค สเมทานา ได้เข้าร่วมในกองกำลัง ต่อสู้ในครั้งนั้น แม้จะไม่ประสบผลสำเร็จหากแต่นั่นได้ตอกย้ำความรัก ชาติรักแผ่นดินเกิดของเขาให้มากขึ้น และแน่นอนที่สุดนี่จึงเป็นที่มาใน การใช้ศิลปะดนตรีเป็นเครื่องมือหนึ่งในการเรียกร้องความเป็นชาติและ แสดงจอกในอัตลักษณ์แห่งความเป็นชาติของเขา

เบดริค สเมทานา เป็นอีกผู้หนึ่งที่ครอบครัวกีดกันไม่ให้ยึดอาชีพ ทางดนตรี แม้ว่าบิดาของเขาคือ "ฟรันติเซ็ก สเมทานา" (František Smetana) จะมีความสามารถในทางดนตรีโดยเป็นนักดนตรีสมัครเล่น (สามารถเล่นไวโอลินในวงสตริงควอเท็ตได้) แต่เขาก็ต้องการให้เบดริค สเมทานา ลูกชายผู้นี้ ดำเนินธุรกิจขายเบียร์ อันเป็นกิจการที่สร้างรายได้ หลักให้แก่ครอบครัว และฟรันติเซ็ค สเมทานา ก็เป็นครูดนตรีคนแรก ในชีวิตของเขาอีกด้วย ในทางดนตรีแล้ว เบดริค สเมทานา เป็นผู้ริเริ่ม และสถาปนาดนตรีคลาสสิกจากสำนักโบฮีเมียให้เป็นที่ยอมรับในระดับ สากล เป็นแบบอย่างและแรงบันดาลใจอันสำคัญให้แก่นักประพันธ์ดนตรี เพื่อนร่วมชาติในรุ่นต่อ ๆ มามากมาย รวมถึง "อันโตนิน ดวอชาค" (Antonín Dvořák) ในบั้นปลายชีวิต สเมทานาประสบชะตาชีวิตที่แสน จะอาภัพและน่าเศร้า เขาหูหนวกสนิทและถึงแก่กรรมในโรงพยาบาล โรคจิตในวัย ๑๐ ปี

บทเพลง "แม่น้ำมอลดาว" (Die Moldau) นี้ คือบทเพลงซิมโฟนิกโพเอ็ม (Symphonic Poem = ดนตรีบรรยายภาพหรือเล่าเรื่องราว) บทที่ ๒ จากชุดบทเพลง ๖ บท ที่มีชื่อชุดว่า "Ma Vlast" หรือ "My Fatherland" บทเพลงทั้ง ๖ บท ประพันธ์ขึ้นในระหว่างช่วงปี ค.ศ. ๑๘๓๔-๑๘๓๘ บรรยายถึงเรื่องราว สถานที่ ตำนานในอดีตอันรุ่งเรืองของแคว้นโบฮีเมีย อันเป็นที่รักของเขา ในบรรดาบทเพลงชุด ๖ บทนี้ "มอลดาว" เป็น บทเพลงที่ได้รับความนิยมสูงสุด จนแทบจะไม่มีใครพูดถึงบทอื่น และ มักได้รับการตัดตอนนำมาบรรเลงแยกเป็นเพลงเดียวในการแสดงดนตรี ซิมโฟนีคอนเสิร์ตอยู่เสมอ ๆ

บทเพลงเริ่มต้นด้วยส่วนนำ (Introduction) ที่บรรยายถึงต้น กำเนิดของแม่น้ำมอลดาว จากน้ำพุร้อนและน้ำพุเย็นที่ใหลมาบรรจบกัน (นำเสนอโดยเสียงฟลุตและปี่คลาริเน็ต) กลุ่มเครื่องสายเสียงต่ำจะนำไป สู่แนวทำนองหลักที่บรรเลงอย่างไพเราะในลีลาทำนองเพลงร้องพื้นบ้าน โดยกลุ่มไวโอลินบรรยายภาพการไหลของแม่น้ำนำไปสู่ภาพฉากชีวิต ต่าง ๆ ริมแม่น้ำแห่งชาติสายนี้ ไม่ว่าจะเป็นภาพการล่าสัตว์ในป่า ภาพ การเฉลิมฉลองงานแต่งงานของชาวบ้าน (กลุ่มเครื่องสายในลีลาเพลง เต้นรำ "Polka") ภาพสายน้ำอันเงียบสงบในยามราตรีและภูตพราย แห่งสายน้ำในตำนาน จากนั้นแนวทำนองหลักของบทเพลงหวนย้อน กลับมา บรรยายภาพการไหลของแม่น้ำต่อไป แต่เพิ่มความเชี่ยวกราก และทรงพลังมากขึ้นเสมือนความกว้างใหญ่ของแม่น้ำ และนำบทเพลง จบลงอย่างหนักแน่นอย่างหนักแน่น

มักซ์ Uรูก(ค.ศ. ๑๘๓๘-๑๙๒๐)
"โคล นิเดร" (Kol Nidrei) สำหรับบรรเลงเดี่ยวเซลโล ร่วมกับวงออร์เคสตรา ผลงานลำดับที่ ๔๓

ในทุกวันนี้ โลกดนตรีแทบจะจดจำชื่อของ "มักซ์ บรูค" ได้จากผลงาน การประพันธ์ดนตรีของเขาเพียง ๓ ชิ้น นั่นก็คือ "ไวโอลินคอนแชร์โต หมายเลข ๑" ในบันไดเสียงจีไมเนอร์ ผลงานลำดับที่ ๒๖ บทเพลง "สก็อตติช แฟนตาซี" (Scottish Fantasy) สำหรับบรรเลงเดี่ยวไวโอลิน ร่วมกับวงออร์เคสตรา ผลงานลำดับที่ ๔๖ และบทเพลง "โคล นิเดร" สำหรับบรรเลงเดี่ยวเชลโลร่วมกับวงออร์เคสตรา ผลงานลำดับที่ ๔๗ ซึ่งท่านจะได้ฟังกันในวันนี้ ทั้ง ๆ ที่เขามีผลงานประพันธ์ดนตรีมากกว่า ๒๐๐ ชิ้น ในสมัยที่ยังมีชีวิตอยู่ มักซ์ บรูค มีชื่อเสียงจากผลงานบทเพลง สำหรับวงขับร้องประสานเสียงมากมาย นอกจากนี้ยังมีผลงานอุปรากร ขนาดใหญ่อีกสองเรื่องอย่าง "Die Loreley" (ผลงานในปี ค.ศ. ๑๘๑๓) เขายังประพันธ์ชิมโฟนี เอาไว้ ๓ บท คอนแชร์โตสำหรับเปียโนสองหลัง สตริงควอเท็ตสองบท บทเพลงสำหรับบรรเลงเดี่ยวคลาริเน็ตอีกหลายบท และผลงานอื่น ๆ ที่โลกลืมอีกมากมาย

เขาเกิดที่เมืองโคโลญ (Cologne) เยอรมนี เคยเรียนกับปรมาจารย์ ทางดนตรีที่โด่งดังแห่งยุคสมัยอย่าง "เฟอร์ดินานด์ ฮิลเลอร์" (Ferdinand Hiller) และ "คาร์ล ไรเน็คเก" (Carl Reinecke) ประสบความสำเร็จ ในฐานะนักแต่งเพลงตั้งแต่อายุน้อย กล่าวคือ ประพันธ์ชิมโฟนีบทแรก สำเร็จด้วยวัยเพียง ๑๔ ปี เมื่ออายุได้ ๒๐ ปี ก็เขียนอุปรากร (Opera) เรื่องแรกได้สำเร็จ เขาเคยอึดอัดใจอยู่ไม่น้อยกับผลงานดนตรีของเขาที่ ไม่ได้รับความสนใจ อย่างเช่นบทเพลงไวโอลินคอนแชร์โตที่เขาเขียนไว้ ๓ บท แต่นักไวโอลินก็มักสนใจอยู่เพียงแค่หมายเลข ๑ เพียงบทเดียว

บทเพลง "โคล นิเดร" สำหรับบรรเลงเดี่ยวเซลโลร่วมกับวงออร์เคสตรานี้ เขานำแนวทำนองมาจากบทสวดมนต์ในสุเหร่าของชาวยิวในคืนอันศักดิ์สิทธิ์ที่เรียกกันว่า "ยอม คิปเปอร์" (Yom Kipper) อันเป็นเสมือนการถอนคำสัตย์ที่เคยให้ไว้แก่พระเจ้าในปีก่อนหน้า แนวทำนองสวดเพลงนี้เป็นทำนองเก่าแก่โบราณและเป็นที่รู้จักกันดีที่สุดทำนองหนึ่งในเพลงสวดของชาวยิว "มักซ์ บรูค" สนใจในแนวทำนองนี้มากและนำมาใช้เป็นทำนองหลักในบทเพลงนี้ ป่าวประกาศเต็มรูปแบบโดยแนวบรรเลงเดี่ยวเชลโล ติดตามมาด้วยการผันแปรแนวทำนองนี้ไปในรูปแบบต่าง ๆ (แบบที่เรียกว่า "Variations") แนวทำนองอีกทำนองหนึ่ง (ทำนองที่สอง) นำเสนอตามมาทันทีด้วยวงออร์เคสตราและบรรเลงซ้ำโดยแนวเดี่ยวเชลโล เป็นแนวทำนองที่มักซ์ บรูค ประพันธ์ขึ้นด้วยตนเอง บรรยากาศโดยรวมของบทเพลงมีลักษณะสงบสำรวมในลักษณะเพลงสวดโดยแท้จริง

อ**ันโตนิน ดวอชาค**(ค.ศ. ๑๔๔๑-๑๙๐๔)
ชิมโฟนีหมายเลข ๙ ในบันไดเสียงอีไมเนอร์ ผลงานลำดับที่ ๙๕
(มีฉายาว่า "จากโลกใหม่")

อันโตนิน ดวอชาค เป็นดุริยกวีที่จัดได้ว่าเป็นคนแรกที่ทำให้ดนตรี คลาสสิกจากสำนักโบฮีเมีย (เซ็ก) ได้รับการยอมรับโดยดุษณีในเวทีดนตรี สากลโลกได้เป็นคนแรก (โดยมีเบดริค สเมทานา ดุริยกวีร่วมชาติรุ่นพี่ ได้เปิดทางและเป็นแบบอย่างอันสำคัญให้มาก่อน) ด้วยความสำเร็จใน ระดับชาติกับแนวทางดนตรีชาตินิยม (Nationalism) ในดินแดนโบฮีเมีย บ้านเกิด ทำให้สหรัฐอเมริกาประเทศที่ยังถือว่า "เกิดใหม่" ในขณะนั้น ต้องการแสวงหาอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมพื้นบ้านบ้าง การแสวงหารากแก้วแห่งแผ่นดิน ความสนใจนี้จึงเพ่งมายังอันโตนิน ดวอชาค เพื่อ ให้ไปถ่ายทอดแนวคิด ประสบการณ์ และหลักวิชานี้ในสถาบันดนตรีที่ขณะนั้นเพิ่งจะก่อตั้งใหม่ในนครนิวยอร์ก โดย "จีนแน็ต เธอร์เบอร์" (Jeannette M. Thurber) สุภาพสตรีภริยานักธุรกิจค้าขายเครื่อง อุปโภคบริโภครายใหญ่ผู้มั่งคั่ง ด้วยความต้องการที่จะเห็นดนตรีคลาสสิกจาก "สำนักอเมริกัน" ที่มีพื้นฐานจากดนตรีพื้นบ้าน ได้ไปโดดเด่นโลดแล่น ในเวทีดนตรีโลกสากลกับเขาบ้าง ตามกระแสดนตรีชาตินิยมที่กำลังร้อน แรงในปลายศตวรรษที่ ๑๙

ดวอชาคพร้อมครอบครัวเดินทางถึงสหรัฐอเมริกาในปลายเดือน กันยายน ค.ศ. ๑๘๙๒ หลังจากนั้นไม่นานจึงเข้ารับตำแหน่งผู้อำนวยการ ดนตรีของสถาบันดนตรีแห่งนิวยอร์ก แล้วอะไรเล่าคือ "ดนตรีพื้นบ้าน ของอเมริกา" ดินแดนที่มากมายด้วยผู้คนอพยพหลากหลายเชื้อชาติ (รวม ถึงคนพื้นเมืองดั้งเดิม) ในขณะนั้นเอง ดวอชาคได้มีโอกาสพบกับลูกศิษย์ ที่เป็นนักศึกษาในวิทยาลัยคนหนึ่งนามว่า "แฮร์รี เบอร์เลจ" (Harry T. Burleigh) เขาเป็นอเมริกันนิโกร ที่ได้สาธิตการขับร้องและบรรเลง เพลงสวดในศาสนาของชาวอเมริกันผิวสี (เรียกกันว่าเพลง "Negro Spiritual") และเพลงชาวไร่ (Plantation Song) ให้ดวอชาครับพึ่ง ดวอชาคซึมชาบกับบทเพลงเหล่านี้และถือว่านี่แหละคือสิ่งที่ดนตรีสำนัก อเมริกันกำลังโหยหา นี่คือดนตรีจากผืนแผ่นดิน เป็นดนตรีที่สถาบัน ดนตรีที่กำลังใฝ่หาอัตลักษณ์แห่งความเป็นชาติกำลังต้องการ เป็นต้นแบบ รูปแบบทางเนื้อหาที่นักศึกษาวิชาประพันธ์ดนตรีจะได้ยึดถือเป็นแบบ อย่างในการสร้างผลงานของตนเอง

เสมือนกับเป็นการนำความคิดภาคทฤษฎีมาประยุกต์สู่แนวทาง ในภาคปฏิบัติ ดวอชาคได้ประพันธ์ชิมโฟนีหมายเลข ๔ บทนี้ขึ้นในช่วง เวลาขณะดำรงตำแหน่งที่นิวยอร์ก เขายังคงแสดงพรสวรรค์ขั้นสูงในการ คิดประดิษฐ์แนวทำนอง "ในลีลาเพลงพื้นบ้าน" อันไพเราะมากมาย ที่ นำมาใช้กับชิมโฟนีผลงานชิ้นเอกบทนี้ จนอาจทำให้หลายคนเข้าใจผิดว่า มันคือแนวทำนองเพลงพื้นบ้านของแท้ดั้งเดิม บ้างก็มีทัศนะว่า แท้จริง แล้ว บทเพลงนี้คือภาพสะท้อนแห่งความคิดถึงบ้านอย่างแรงของคน โบฮีเมียในแผ่นดินอเมริกา บทเพลงประพันธ์เสร็จสมบูรณ์ในวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ค.ศ. ๑๘๙๓ นำออกแสดงรอบปฐมทัศน์ที่นครนิวยอร์กในปี เดียวกัน โดยวงนิวยอร์กฟิลฮาร์โมนิก อำนวยเพลงโดย "อันโตน ไซเดิล" (Anton Seidl) วาทยกรชั้นเยี่ยมชาวฮังการีในขณะนั้น บทเพลงประสบ ความสำเร็จในทันทีอย่างยิ่งใหญ่

บทเพลงแบ่งออกเป็น ๔ ท่อนมาตรฐาน ดังนี้

ท่อนแรก : Adagio - Allegro molto (ขึ้นต้นด้วยจังหวะช้า ต่อด้วยจังหวะเร็วมาก)

กลุ่มเชลโลเปิดแนวทำนองอันหม่นหมองในจังหวะช้าร่วมกับ กลุ่มเครื่องลม นำเข้าสู่แนวทำนองหลักในจังหวะเร็ว นำเสนอโดย กลุ่มเฟรนช์ฮอร์นร่วมกับกลุ่มเครื่องลมไม้ กลุ่มฟลุตและปี่โอโบบรรเลง ส่วนเชื่อมต่อ นำเข้าสู่แนวทำนองรองในลีลาเพลงร้องอันสง่างามนำเสนอ โดยฟลุตและบรรเลงช้ำโดยกลุ่มเครื่องสาย จากนั้นจึงนำเข้าสู่ส่วน พัฒนาการ (Development) และการย้อนกลับ (recapitulation) ตาม ปกติ จบท่อนด้วยเสียงคอร์ดอันหนักแน่น

ท่อนที่สอง : Largo (ช้า)

นี่คือท่อนที่อาจเรียกได้ว่าเป็นศูนย์รวมแห่งความสนใจของบทเพลง นี้เลยทีเดียว หลังจากกลุ่มเครื่องลมบรรเลงกลุ่มคอร์ดด้วยเสียงเบา ๆ ใน ลีลาอันเคร่งชรึมแล้ว ปี่อิงลิชฮอร์นบรรเลงเดี่ยวแนวทำนองอันไพเราะ จับใจในลีลาอันเศร้าสร้อยโหยหา เป็นแนวทำนองที่ได้รับความนิยมสูง และเป็นที่จดจำสำหรับผู้รักดนตรีทั่วโลก แนวทำนองที่สองเปลี่ยน ลีลาในจังหวะที่เร็วขึ้น นำเสนอโดยโอโบและฟลุต แนวทำนองหลักโดย ปี่อิงลิชฮอร์นที่บรรเลงคลอด้วยวงออร์เคสตราด้วยเนื้อเสียง (Texture) ที่บางเบา นำบทเพลงจบลงอย่างสงบ

ท่อนที่สาม : Scherzo - Molto vivace (จังหวะเร็วอย่างมี ชีวิตชีวา ในลีลาอันน่าดื่นเต้นแบบดนตรี "สแกร์โช")

เปิดการบรรเลงขึ้นมาอย่างระทึกโดยวงออร์เคสตราทั้งวงและกลอง ทิมปานีตีกระหน่ำ นำเข้าสู่แนวทำนองหลักในลีลาไล่ล้อกันของกลุ่มเครื่อง ลมไม้และกลองที่ตีกระหน่ำอย่างน่าดื่นเต้น นำเข้าสู่ส่วนที่สองในลีลาอัน อ่อนโยนแบบเพลงร้อง บรรเลงโดยกลุ่มเครื่องลมไม้ ส่วนกลางของท่อน ที่เรียกว่า "ทริโอ" (Trio) แบ่งออกเป็นสองส่วนย่อยเช่นเดียวกัน ส่วน แรกบรรเลงโดยกลุ่มเครื่องลมไม้ในลีลาเพลงเต้นรำพื้นบ้าน เสียงสั้น ๆ (Staccato) คลอด้วยเสียงรัวเหล็กสามเหลี่ยม (Triangle) ส่วนที่สอง บรรเลงโดยกลุ่มเครื่องสายและกลุ่มเครื่องลมไม้ในลีลาระรัวเสียงพรมนิ้ว (Trill) หลังจากนั้นแนวทำนองหลักจะหวนมาปิดท้ายอย่างหนักแน่น

ท่อนสุดท้าย : Allegro con fuoco (เร็วและร้อนแรงประดุจ เปลวเพลิง)

เปิดท่อนด้วยการบรรเลงอันฟังดูลึกลับหนักแน่น เร่งจังหวะนำ เข้าสู่แนวทำนองหลักของท่อนนี้ในสีลาเพลงมาร์ช (March) บรรเลง โดยกลุ่มแตรฮอร์นและทรัมเป็ต (บรรเลงซ้ำโดยวงออร์เคสตราทั้งวง) จากนั้นปี่คลาริเน็ตบรรเลงเดี่ยวในสีลาอันสุขุมนำเสนอแนวทำนองที่ สอง (กลุ่มเชลโลบรรเลงคลอ) นำเข้าสู่แนวทำนองอีกทำนองหนึ่งที่ บรรเลงโดยกลุ่มเครื่องสายโต้ตอบกลับกลุ่มทรัมเป็ตอย่างร้อนแรง ในส่วน พัฒนาการตอนกลางเราจะได้ยินการหยิบยกเนื้อหาแนวทำนองจากท่อน ก่อน ๆ มาประยุกต์ใช้ ปรับเปลี่ยนโฉมอย่างชาญฉลาด การย้อนกลับมา ของทำนองหลักและนำสู่ท่อนหาง (Coda) ที่เร่งกระชั้น จบลงด้วย ๕ คอร์ดอันหนักแน่น โดยคอร์ดสุดท้ายมีการแผ่วลงอย่างน่าประหลาดใจ

Bedřich Smetana The Moldau

Bedřich Smetana (1824-1884) is frequently acknowledged as "the father of Czech music" - creating music that became synonymous with Czech musical identity while still maintaining a unique and highly personal style. The early years of his life and career were hardly easy, however, as three of his four daughters died between 1854 and 1856. Additionally frustrated by his lack of recognition in Prague, in 1856 Smetana left home to pursue a career in Sweden, telling his parents that "Prague did not wish to acknowledge me, so I left it". He returned to his home country in 1861, however, and gradually met the success he had longed for earlier in life. Beginning in the 1860s, he created a repertory of Czech operas where none had previously existed. In the 1870s, Smetana then began work on a highly personal cycle of symphonic poems titled Má vlast ("My fatherland"), a set of pieces begun in the wake of personal and physical struggles with his increasing deafness. The fact that Smetana fought to overcome deafness at such a crucial point in his career contributed to his now legendary status among Czech composers, having traversed a path from obscurity to "artist as hero" within his lifetime.

The most frequently performed piece from the *Má vlast* cycle of symphonic poems, and indeed one of the most frequently performed symphonic poems by any composer, is *Vltava* (commonly known by its German name, *The Moldau*). Composed in 1874, this piece is essentially a musical depiction of the Vltava River from its more remote source in the forests of Bohemia to its more famously beautiful passage through the Czech capital city Prague. According to Václav Zeleny, who devised the piece's program, "This composition depicts the course of the Moldau. It sings of its first two springs, one warm the other cold, rising in the Bohemian forest, watches the streams as they join and follows the flow of the river through fields and woods ... a meadow where the peasants are celebrating a wedding. In the silver moonlight the river nymphs frolic, castles and palaces float past, as well as

ancient ruins growing out of the wild cliffs. The Moldau foams and surges in the Rapids of St. John, then flows in a broad stream toward Prague. Vysehrad Castle appears (the four-note theme from the first of the six symphonic poems) on its banks. The river strives on majestically, lost to view, finally yielding itself up to the Elbe." This symphonic poem is deservedly renowned for its beautiful recurring melodies and also for the way the lower strings depict the waves and undulations of this majestic river.

Max Bruch Kol Nidrei

Although his name may be less familiar to concert audiences than some of his contemporaries, few composers hold a more enduring place in the repertoire of violinists than Max Bruch (1838-1920). In 1868, Bruch composed his Violin Concerto in G Minor, Op. 26, and this soulful, dazzling concerto has been a favorite of violinists ever since. Based on the friendships he cultivated with such violin virtuosos as Joseph Joachim, Pablo de Sarasate, and Willy Hess, Bruch would go on to compose nine concert works for the violin, which he professed "can sing a melody better than a piano, and melody is the soul of music". Bruch was an honored and respected composer, but had become a somewhat neglected figure by the time of his passing in 1920, as few of his subsequent works ever guite struck the public's interest like that first violin concerto, and he additionally spent much of his career in the shadow of his more famous contemporary, Johannes Brahms. Perhaps another reason that Bruch's works fell somewhat out of favor by the turn of the twentieth century is that his strong distaste for and outspoken criticism of the "New German School" of Richard Wagner and Franz Liszt tended to increasingly isolate him as the musical style of his revered heroes Felix Mendelssohn and Robert Schumann faded further into memory. In many ways, Bruch's compositions at the end of his life still resembled those he had written some fifty years earlier. While critics of that time may have dismissed him for an unwillingness to adapt to newer musical styles, later scholars have begun to put a renewed focus on Bruch's strengths

as a composer, which included his ability to write many beautiful, compelling melodies and his almost equally impressive skill as an orchestrator. Furthermore, Bruch was highly respected as a teacher in his later years, with such renowned twentieth-century composers as Ottorino Respighi and Ralph Vaughan Williams numbering among the students in his composition classes.

In 1880, Bruch completed what would come to be - outside of his G Minor Violin Concerto - his most frequently performed piece. The German cellist Robert Hausmann had asked Bruch to write a piece for him and Bruch responded by composing Kol Nidrei, a work for cello and orchestra based on two melodies of Jewish origin. The first melody, stated in D minor, is derived from the Kol Nidre declaration recited before the beginning of the evening service on Yom Kippur (Day of Atonement). Strictly speaking, the Kol Nidre is not a prayer, although it is commonly spoken of as if it were. The second melody is then quoted from the middle section of Isaac Nathan's arrangement of "O Weep for Those that Wept on Babel's Stream", a lyric poem by Lord Byron from his collection Hebrew Melodies. This second melody is stated in the parallel key of D major, providing a tonal as well as emotional counterweight to the first melody. The highly personal and expressive character of Kol Nidrei caused many critics to assume Bruch was himself Jewish. Bruch noted that he was simply inspired by the melodies, however, writing that "Even though I am a Protestant, as an artist I deeply felt the outstanding beauty of these melodies and therefore I gladly spread them through my arrangement". Regardless of its origin, Kol Nidrei is a powerfully emotional piece that touches audiences through the passionate lyricism of its melodies and through the cello's ability to project the character of these melodies in such a compelling way.

Antonin Dvořák Symphony No. 9 "From the New World"

Although he in some respects followed in the footsteps of his fellow countryman Bedřich Smetana, the Czech composer Antonin Dvořák (1841-1904) achieved international fame exceeding that of his predecessor. In contrast to the frequent polemics of the nineteenth century, Dvořák's style could neither be labeled as conservative nor radical. He drew from a wide variety of influences, including Czech folk music, American idioms, and many Western classical and romantic traditions. Dvořák's success as a composer owes no small debt of gratitude to his close friend Johannes Brahms. While applying in the 1870s for an Austrian state stipend, his compositions caught the attention of Brahms, who was one of the judges. Brahms praised and promoted Dvořák's music, helping him secure publication of his pieces through the German publisher Fritz Simrock. From 1892-1895, Dvořák directed the National Conservatory of Music in America, which led to his music gaining an even wider international audience. Though he was at times homesick, Dvořák produced some of his most prominent compositions during his stay in America, including his String Quartets in F Major and E-flat Major, his Cello Concerto in B Minor, and his Ninth Symphony ("From the New World"), which will be performed on this concert. In all, Dvořák was a rare composer who was not only fluent in a "nationalist" idiom, but was equally skilled in many of the traditional genres of Western Classical music, such as symphonies, chamber music, operas, and concertos.

Dvořák was the Czech Republic's most famous composer, but it was America that inspired his Symphony No. 9 ("From the New World"). Written during his visit to America in 1893, the symphony echoes American sounds in its rhythms, melodies, scales, and textures. In the process of giving the work its "American" character, Dvořák employed pentatonic scales, lowered seventh scale degrees, drone-like accompaniments, and rhythmic syncopation, emphasizing that he was influenced by characteristics of African-

American and Native American folk melodies. The first movement begins slowly, with wistful melodic fragments stated first in the cellos and then taken up by the flutes. Once the *allegro molto* portion of the movement begins, however, the music becomes much more declamatory in character. Melodies are often built up out of short fragments, and the movement is remarkably unified in its rhythmic character, as a dotted eighth-sixteenth pattern recurs throughout much of the movement. The second movement is the most famous in the symphony and in fact one of the most famous in Western symphonic repertoire. Following a short hymn-like introduction, the English horn plays the symphony's trademark melody. This melody sounds as though it was taken from or adapted from folk music, but in fact it was newly composed by Dvořák, and then later set to words by one of his students, becoming the popular song "Goin' Home".

For the third movement, Dvořák claimed inspiration in Henry Wadsworth Longfellow's depiction of dancing Native Americans in the epic poem "The Song of Hiawatha". Although the extent of the Native American influence is debatable, the title Scherzo and the movement's character are nevertheless an unmistakable reference to the third-movement Scherzo of Beethoven's Ninth Symphony. Like the first movement, the Scherzo is highly unified rhythmically. The fourth movement then features recollections of many of the themes heard earlier in the piece, allowing this final movement to act as a sort of summary of the whole symphony. The fourth movement is also notable for its triumphal fortissimo theme, a melody that acquires a modal sound through the use of a lowered seventh and one that is quite similar in character to many final-movement melodies from the symphonies of Dvořák's close friend Brahms.

Program notes written by Dr. Kyle Fyr

วงดุริยางค์ฟิลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทย

วงดุริยางค์ฟิลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทย ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นวงดนตรีที่ดำเนินงานอย่างมืออาชีพ ซึ่งได้ก้าวเข้ามามีบทบาท ทางด้านดนตรีคลาสสิกในสังคมไทย โดยมุ่งเน้นที่จะพัฒนาศักยภาพของ นักดนตรี เผยแพร่และยกระดับดนตรีคลาสสิกของไทยให้สามารถเข้าสู่ ระดับนานาชาติได้ วงดุริยางค์ฟิลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทยเป็นวงดนตรี อาชีพที่ได้รับเสียงชื่นชมและความประทับใจจากความมุ่งมั่นในการแสดง บทเพลงคลาสสิกชิ้นเอกสำหรับวงออร์เคสตรา ในขณะเดียวกันก็นำเสนอ บทเพลงไทยเดิมที่เรียบเรียงขึ้นเพื่อบรรเลงด้วยวงออร์เคสตรา รวมทั้ง การแสดงบทเพลงที่สร้างสรรค์ขึ้นใหม่จากนักประพันธ์เพลงชาวไทย

วงดุริยางค์ฟิลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทยแสดงประจำอยู่ที่หอแสดง ดนตรีมหิดลสิทธาคาร (Prince Mahidol Hall) มหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา เป็นหอแสดงดนตรีชั้นน้ำที่รองรับผู้ฟังได้ถึง ๒,๐๐๐ ที่นั่ง ล้อมรอบด้วยพื้นที่สีเขียว มีประติมากรรมตั้งอยู่ในสวนที่เงียบสงบ ห่างไกลจากความวุ่นวายของตัวเมือง ซึ่งวงดุริยางค์ฟิลฮาร์โมนิกแห่ง ประเทศไทยได้จัดการแสดงคอนเสิร์ตภายในหอแสดงแห่งนี้มากกว่า ๖๐ ครั้งต่อปี และยังได้แสดงคอนเสิร์ตพิเศษนอกสถานที่ในกรุงเทพมหานคร อย่างสม่ำเสมอ

การเดินทางไปแสดงในระดับนานาชาติของวงดุริยางค์ฟิลฮาร์โมนิก แห่งประเทศไทย เกิดขึ้นครั้งแรกในเดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ เมื่อสมาคม วงดุริยางค์แห่งประเทศญี่ปุ่น (Japanese Association of Orchestras) ได้เชิญให้เข้าร่วมแสดงในงานเทศกาลวงออร์เคสตราแห่งเอเชีย (Asian Orchestra Festival) จัดขึ้นที่ศูนย์แสดงคอนเสิร์ตโตเกียวโอเปร่าชิตี้ (Tokyo Opera City Concert Hall) หลังจากนั้น วงดุริยางค์ฟิลฮาร์โมนิก แห่งประเทศไทยก็ยังคงปรากฏตัวในเวทีนานาชาติ ด้วยการแสดงดนตรี ที่ประเทศญี่ปุ่น นิวชีแลนด์ ลาว พม่า และล่าสุดที่ประเทศมาเลเซีย

วงดุริยางค์ฟิลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทยได้มีโอกาสแสดงดนตรี ต่อหน้าบุคคลสำคัญทั้งของไทยและระดับโลกหลายครั้ง การแสดงในวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๓ เป็นการแสดงครั้งสำคัญที่วง ดุริยางค์ฟิลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทยมีความภาคภูมิใจเป็นอย่างยิ่ง คือ การได้รับเกียรติสูงสุดในการแสดงดนตรีต่อหน้าพระพักตร์พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร และสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ณ หอประชุมราชแพทยาลัย คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาลโรงพยาบาลศิริราช ในงาน "ศิริราชคอนเสิร์ต เทิดไท้องค์อัครศิลปิน"โดยการแสดงครั้งนี้ วงดุริยางค์ฟิลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทยได้อัญเชิญบทเพลงพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร มาบรรเลง เพื่อแสดงถึงพระอัจฉริยภาพทางดนตรี

วงดุริยางค์ฟิลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทยได้มุ่งมั่นสร้างสรรค์ผลงาน และคุณภาพจนกลายเป็นวงดนตรีระดับอาชีพวงแรกในประเทศไทย ๑๒ ฤดูกาลแรกภายใต้การควบคุมของวาทยกรเกียรติคุณ กุดนี เอ. อีมิลสัน (Gudni A. Emilsson) ได้ยกระดับวงดุริยางค์ฟิลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทย ให้กลายเป็นวงที่เป็นที่รู้จักกันในระดับนานาชาติดังเช่นทุกวันนี้ และใน ฤดูกาลที่ ๑๓ อัลฟอนโซ สการาโน (Alfonso Scarano) เข้ารับตำแหน่ง วาทยกรหลักประจำวงดุริยางค์ฟิลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทย ซึ่งยังคงยืน หยัดสร้างพื้นฐานที่มั่นคง พร้อมที่จะสานต่อความเชื่อมั่น และส่งเสริม คุณภาพความเป็นมืออาชีพของวงต่อไป

สำหรับฤดูกาล ๒๕๖๔-๒๕๖๕ วงดุริยางค์ฟิลฮาร์โมนิกแห่ง ประเทศไทยมุ่งหวังที่จะขยายขอบเขตการแสดงออกไป มีจุดมุ่งหมาย เพื่อเป็นวงดนตรีที่เข้าถึงผู้พึงในทุกระดับและมีส่วนร่วมต่อสังคม ส่ง มอบดนตรีในรูปแบบวงออร์เคสตราหลากหลายแนว เพื่อความสำเร็จ สูงสุดในการสร้างสรรค์ผลงานที่มีคุณภาพระดับนานาชาติ

Thailand Philharmonic Orchestra

Since its founding in 2005 the Thailand Philharmonic Orchestra has been a significant force in Bangkok's musical and cultural scenes, always pushing forward to elevate the awareness of orchestral music in Thai society and earning recognition for Thailand in the world's classical-music circles. The orchestra has become well known for its devotion to performing the orchestral masterworks as well as promoting Thai traditional music in orchestral form, and commissioning groundbreaking new works from Thai composers.

The Thailand Philharmonic Orchestra makes its performing home at the stunning 2000-seat Prince Mahidol Hall on the campus of Mahidol University in Salaya. The hall is situated in lush green surroundings, away from the bustle of the city, where concertgoers can enjoy the quiet gardens and sculptures of the campus. The orchestra performs over sixty concerts a year in this hall, and regularly performs special-event concerts in other locations throughout Bangkok.

The orchestra's first international appearance occurred in October 2009 when the Japanese Association of Orchestras extended the invitation to perform at the Asian Orchestra Festival in the Tokyo Opera City Concert Hall. The Thailand Philharmonic Orchestra has continued to maintain an international presence with concerts in Japan, New Zealand, Laos, Myanmar, and most recently Malaysia.

The Thailand Philharmonic Orchestra is honored to have performed for several important Thai and international dignitaries. Most notably, on 29 September 2010, the Thailand Philharmonic Orchestra had the distinct honor to give a command performance for His Majesty King Bhumibol Adulyadej The Great and Her Royal Highness Princess Maha Chakri Sirindhorn at the Rajapattayalai Auditorium at Siriraj Hospital. In the concert Thailand Philharmonic Orchestra paid tribute to His Majesty's considerable musical talent.

Over its first fourteen seasons the Thailand Philharmonic Orchestra has matured into a full-time symphony orchestra, the first of its kind in Thailand. The orchestra has been guided primarily by its Founding Chief Conductor, Gudni A. Emilsson. Maestro Emilsson nurtured the orchestra for its first twelve seasons, shaping it into the internationally-recognized ensemble it is today. In its thirteenth season Maestro Alfonso Scarano accepted the post of Chief Conductor and continues to build on the orchestra's strong foundation and traditions.

For its 2021-2022 season the Thailand Phil looks forward to further expanding its scope. It aims to be an orchestra in touch with its audience and engaged with its community, offering orchestral music of many varieties at the highest level.

Board of Directors

Chairperson

Khunying Patama Leeswadtrakul

Board Members

Prof. Banchong Mahaisavariya

Dr. Boon Vanasin

Dr. Charles Henn

M.R. Chatu Mongol Sonakul

Dr. Disaphol Chansiri

Ms. Duangkamol Pechlert

Mr. Kittiratt Na-Ranong

Mr. Kreingkrai Kanjanapokin

Mr. Narit Sektheera

Dr. Narong Prangcharoen

Prof. Piyamitr Sritara

Prof. Dr. Pornchai Matangkasombut

Mr. Thapana Sirivadhanabhakdi

Ms. Yaovanee Nirandara

หัวหน้าวาทยกร: อัลฟอนโซ สการาโน วาทยกรเกียรติคุณ: กุดนี อีมิลสัน วาทยกรประจำ: กมรพรรณ โกมลกมร ดริยกวีประจำวง: ณรงค์ ปรางค์เจริณ

ไวโอลิน 1st โอมิรอส ยาฟรูมิส * (หัวหน้านักดนตรี) ปาราโชส ปาราชดิส + วิศนี วงศ์วิรุฬห์ คนันตสิทธิ์ นางาม หนสรณ์ จันทระเปารยะ อัครพล พงศาเสาวภาคย์ ชัญญา เจริญสข ชนิษฐา จ่ายเจริญ พัทธพล จิรสุทธิสาร ไวโอลิน 2nd คิงกา คกซา * อิทธิพัทธ์ พิศาลไชยพล + กานต์สิดา แสงสว่าง ปราณหนก ตั้งทวีวิพัฒน์ ขจีพรรณ แจ้งจำรัส ธัญสินี รุจิภาสกุล พิชานิกา อารีราษฎร์ อธิยุต พิพัฒน์กุลสวัสดิ์ พชรพล เตชะธนะชัย ณภัทรติภา ปรีหานนท์ วิโคลา ไคเท็ก คะเหคร์มาตคฟ * ดาเนียล คีสเลกร์ + กฤต สุภาพพานิช นวัตศิษภ์ กาญจนะจัย รัชพล สรรพาวัตร สรชน เลิศลบ สุมิราโบนู แอ็บดูคอดีรี เซลโล มาร์ชิน ซาเวลสกี * จูริส ลาคูติส + กัญฐิกา คำณพัฒน์

สาหร่าย อาษา วรรโณพัฒร์ ค้าพลอยเขียว ดับเบิลเบส เว่ย เหว่ย * คุณากร สวัสดิ์ชูโต + รัชพล คัมภิรานนท์ ฤธวัฐร์ สินธุเทพรัตน์ วัชรพงค์ สุภัทรชัยวงศ์ ระพีพัฒน์ พงษ์ทรัพย์ พิกโคโล วิหิต รีระวงศ์วิวัฒาม์ ฟลุต ยูจิน จุง * ฮิโรชิ มะซีชิมา + โดโบ คูเปอร์ ไรท์ * สมชาย ทองบุญ + อิงลิช ฮอร์น ปรัชญา เข็มนาค คลาริเน็ต ฮันเนโลเร เฟอเมียร์ * วรวฒิ คำชวนชื่น + เบสคลาริเน็ต เกรซกอร์ซ เกรซกี้ + บาสซน คริสโตเฟอร์ เชาวบ์ * กิตติมา โมลีย์ + ฮอร์น ธนภัค พูนพล * สุภชัย โสรธร + ดาเรน รอบบินส์ จุฑา จุฬาวไลวงศ์ ทรัมเป็ด สุรสีห์ ชานกสกุล *

โจเซฟ โบว์แมน + อลงกรณ์ เหล่าสายเชื้อ ทรอมโบน ไมเคิล โรบินสัน จูเนียร์ * สุทธิพงษ์ ไม่หน่ายกิจ + เบสทรอมโบน ธนภมิ ศรีวิเศษ ทูบา กิตติ เศวตกิตติกล ทิมปานี วรรณภา ญาณวุฒิ * เพอร์คัสชัน สนสิทสิ์ ศิริพานิชวัฒนา * อนุสรณ์ ปราบหนองบั๋ว + ชินบุตร แก้วโกมินทร์ สาร์งไ พรรษา สุนทรรัตนารักษ์ นักดนตรีรับเชิญ สรีวันท์ วาทะวัฒนะ (ไวโอลิน) กร รุ่งเรื่องชัย (ไวโอลิน) อวิกา นิมิตรทรัพย์ (ไวโอลิน) ปทิตตา ลาภจิตรกศล (ไวโอลิน) อริสา เรื่องประทีปแสง (ไวโอลิน) ณัฐวัฒน์ เลื่อนตามผล (ไวโอลิน) โชติรส วาดะ (ไวโอลิน) วรุบล จงตรอง (ไวโอลิน) ภัทรภร เด่นเกศินีล้ำ (ไวโอลิน) เสฎฐวุฒิ วงศ์ยงศิลป์ (วิโอลา) จัตสัน ไดทริค (วิโอลา) จันทร์เจ้า นิพภยะ (วิโอลา) คอลีน รูเบิลสกี (วิโอลา) สมรรถยา วาทะวัฒนะ (เชลโล) ชยุต กัยวิกัย (เชลโล) ปภาณิน สุขีโมกข์ (เชลโล)

โจนัส ซีบีล่า (เชลโล)
ลี่ ฟ่าน (ดับเบิลเบส)
ภัทรพล จิรธนาธร (ดับเบิลเบส)
สิริพงศ์ สิริรัตนาวงศ์ (ดับเบิลเบส)
จิรายุส เถาลิโป้ (ดับเบิลเบส)
สุภกิจ สุภัทรชัยวงศ์ (ดับเบิลเบส)
ณพวีร์ อารีย์ (คลาริเน็ต)
ธนาคาร ธีรสุนทรวัฒน์ (คอนทราบาสซูน)
สิขเรศ พึ่งผล (ฮอร์น)
ทนุพณ ชมสมุทร (ฮอร์น)
ทวพร กังสาภิวัฒน์ (ฮอร์น)
นวพร กังสาภิวัฒน์ (ฮอร์น)

- * หัวหน้ากลุ่ม+ รองหัวหน้ากลุ่ม
- ผ้จัดการทั่วไป นพดล ถิรธราดล ผู้จัดการวงดุริยางค์ ดาเรน รอบบินส์ ผู้ช่วยผู้อำนวยการดนตรี ธนพล เศตะพราหมณ์ งานบริหารทั่วไปวงออร์เคสตรา ปาจรีย์ พวงเดช ณัชชา ไกรเวด งานปฏิบัติการวงออร์เคสตรา ภากร บัวทอง บรรณารักษ์ เพี่ยวยี่ เหก วีระพงษ์ กระสินธุ์ ภากร บัวทอง วีระพงษ์ กระสินธุ์ นักวิจัย ไคล์ เฟียร์ บวรพงศ์ ศุภโสภณ รัฐนัย บำเพ็ญอยู่

กดงบรรณาธิการ **ธนพล เศตะพราหมณ์** โจเซฟ โบว์แมน ธัญญวรรณ รัตนภพ ออกแบบสิ่งพิมพ์ จรูญ กะการดี นรเศรษฐ์ รังหอม าไรียภัสร์ สิปปกรณ์ งานประหาสัมพันธ์ ปียะพงศ์ เคกรังพี งานถ่ายภาพนิ่ง คนึงบิจ ทองใบอ่อน ปรียภัสร์ สิปปกรณ์ งานถ่ายภาพเคลื่อนไหว อรรถวิทย์ สิทธิรักษ์ ดแลเว็บไซต์ ภรณ์ทิพย์ สายพานทอง **Chief Conductor:** Alfonso Scarano

Founding Chief Conductor: Gudni Emilsson **Resident Conductor:** Pamornpan Komolpamorn Composer in Residence: Narong Prangcharoen

1st Violin

Omiros Yavroumis * (Concertmaster) Paraschos Paraschoudis + Visanee Vongvirulh Anantasit Na-ngam Chanasorn Chantarapaoraya Akarapol Pongsarsauwaphak Chanya Charoensook Chanitta Jaicharoen Pattapol Jirasuttisarn

2nd Violin

Inga Causa * Ittipat Pisalchaiyapol+ Kantida Sangsavang Pranchanok Tangtaweewipat Khajeepaan Jangjamras Tansinee Rujipasakul Pichanika Areeras Atiyut Pipatkulsawat Pacharapol Techatanachai Naphatipa Preechanon

Viola

Aibek Ashirmatov * Daniel Keasler + Krit Supabpanich Nawattasit Kanjanajai Tachapol Sanphawat Surachon Lerdlop Sumirabonu Abdukodiriy

Cello

Marcin Szawelski * Juris Lakutis + Guntiga Comenaphatt Sarai Arsa Vannophat Kaploykeo

Double Bass

Wei Wei * Khunakorn Svasti-xuto + Rachapol Khumpiranond Rutawat Sintutepparat Watcharapong Supatarachayawong Rapeepatana Phongsub

Piccolo

Vichit Teerawongwiwat

Flute

Yujin Jung * Hiroshi Matsushima +

Oboe

Cooper Wright * Somchai Tongboon +

English Horn

Pratchaya Khemnark

Clarinet

Hannelore Vermeir * Worawut Khamchuanchuen +

Bass Clarinet

Grzegorz Grzeszczyk+

Bassoon

Christopher Schaub * Kittima Molee +

Horn

Thanapak Poonpol * Suparchai Sorathorn + Daren Robbins Chuta Chulavalaivong

Trumpet

Surasi Chanoksakul * Joseph Bowman + Alongkorn Laosaichuea

Trombone

Michael Robinson Jr * Suttipong Mainaikij +

Bass Trombone

Thanapoom Sriwiset

Kitti Sawetkittikul

Timpani

Wannapha Yannavut *

Percussion

Tanasit Siripanichwattana * Anusorn Prabnongbua + Chinnabut Kaewkomin

Harp

Pansa Soontornrattanarak

Guest

Sreewan Wathawathana (Violin) Korn Roongruangchai (Violin) Aviga Nimitsup (Violin) Patitta Labchitkuson (Violin) Arisa Ruengprateepsang (Violin) Nattawat Luantampol (Violin) Chotirose Wada (Violin) Warubon Chongtrong (Violin) Pattaraporn Denkesineelam (Violin) Settawut Wongyongsil (Viola) Judson Deitrich (Viola) Janjao Nipbhaya (Viola) Colin Wrubleski (Viola) Smatya Wathawathana (Cello) Chayuth Kaivikai (Cello) Paphanin Sukemoke (Cello) Jhonas Sibila (Cello) Li Fan (Double Bass) Phattharaphon Jirathanatorn (Double Bass) Siripong Sirirattanawong (Double Bass) Jiratyut Thaolipo (Double Bass) Supakit Supattarachaiyawong (Double Bass) Noppavee Aree (Clarinet) Tanakan Theerasuntornvat (Contra Bassoon) Sikared Puengpol (Horn) Tanupol Chomsamut (Horn) Kotchakorn Samphalang (Horn) Nawaporn Kungsapiwatana (Horn)

- * Principal
- + Associate Principal

General Manager Noppadol Tirataradol Orchestra Manager Daren Robbins Assistant Music Director Thanapol Setabrahmana Orchestra Administration Pacharee Phuangdei Natcha Kraiwed Orchestra Operation Pakorn Buathong Librarian Xiaoyi He Veerapong Grasin Stage Pakorn Buathong Veerapong Grasin Researchers Kyle Fyr Borwonpong Supasopon Rattanai Bampenyou Editorial Committee Thanapol Setabrahmana Joseph Bowman Thunyawan Rattanapop Graphic Designer Jaroon Kakandee Noraseth Ranghom Preeyapat Sippakorn **Public Relations** Piyapong Ekrangsi

PR & Photographer Kanuengnit Thongbaion

Preeyapat Sippakorn
Video Content Creator

Pornthip Saipantong

Attawit Sittirak

Webmaster

รลงคุณบดีฝ่ายการจัดการหลุแสดงดนตรี และอาจารย์ใหญ่เตรียมอดมดนตรี ริชาร์ด ราล์ฟ ผู้จัดการสถานที่จัดแสดง (หอแสดงดนตรี) จิตติยา เนาวเพ็ญ ผู้จัดการสถานที่จัดแสดง (มหิดลสิทธาคาร) ปฐาพันธ์ หนูแก้ว ผู้จัดการฝ่ายเทคนิค ชยตม์ เจษฎาวรานนท์ รองผู้จัดการฝ่ายเทคนิค สรพล อัศวกาญจนกิจ ผู้จัดการฝ่ายวิศวกรรม วรพจน์ ปัญจมานนท์ หัวหน้างานระบบภาพ แสง และเวที จักรยศนันท์ เตียวตระกล หัวหน้างานระบบเสียง กถตนันท์ วิจิตรกล งานกำกับเวที วัลภา สละวาสี ชุติพงศ์ ยองประยูร หัวหน้างานจำหน่ายบัตร พรสวรรค์ บัจฉิบ ผู้ช่วยงานจำหน่ายบัตร ศิริรัตน์ แสนเกิด

บริหารงาน อุทุมพร สุดสวาสดิ์ ศรีวิตรา ปั่นตบแต่ง เจ้าหน้าที่งานระบบเสียง ขวัญพล เมืองหมุด นวกร นวนพรัตน์สกล เจ้าหน้าที่งานระบบดิจิตอล อภิวัฒน์ เศรษฐจารุรักษ์ เจ้าหน้าที่งานระบบภาพ แสง และเวที รีรพงษ์ เกียรติกมลหัย อภิรักษ์ ฟักภ่ ปรีดี ตันสุวรรณ ศิริพร ศรีเพ็ญแก้ว ครรถพร ประกคบแพชร วัชระ วิชัยดิษฐ เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิศวกรรม จิรศักดิ์ ทับทิมหอม บัณฑิต โคนคลัง วสันต์ รัตนนิธาน

ยินดีต้อนรับทุกท่านเข้าสู่หอประชุมมหิดลสิทธาคารและหอแสดงดนตรี หากท่านมี ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสถานที่จัดงาน กรุณาแจ้งมาที่ mshall@mahidol.ac.th หรือ ติดต่อรองคณบดีฝ่ายการจัดการหอแสดงดนตรีและอาจารย์ใหญ่เตรียมอุดมดนตรี richard.ral@mahidol.ac.th

Assoc. Dean for Venue Management and Principal, Pre-College Richard Ralphs MACM Manager Jittiya Naovapen Prince Mahidol Hall Manager Pratapun Nookaew Technical Manager Chayut Jessadavaranon **Deputy Technical Manager** Sorapol Assawakarnjanakit **Engineering Manager** Vorapoj Panjamanon Head of Visual, Lighting, and Stage Technology Chakrayossanant Tiewtrakool **Head of Sound** Krittanan Vijitgool Stage Management Wanlapa Salawasri Chutipong Yongprayoon **Head of Box Office** Pornsawan Mudchim Assistant Box office Sirirat Seankeot

Administration Uthumporn Sudsawasd Sriwittra Pintobtang Sound Technician Khwanpol Muangmud Nawakorn Nawanopparatsakun Sound and Digital Signage Apiwat Setthajarurak Visual, Lighting, and Stage Technology Team Teerapong Keatkamonchai Apirak Fakphu Predee Thunsuwan Siriporn Sripenkeaw Uthaporn Prakobpech Watchara Wichaidit **Engineering Team** Jirasak Tubtimhom Bundit Osaklung Wasan Rattananitan

The Venue Management Team welcomes you to Prince Mahidol Hall and MACM. If you have any suggestions or comments regarding your visit to our venue today please send your feedback to mshall@mahidol.ac.th or to Assoc. Dean for Venue Management and Principal, Pre-College, richard.ral@mahidol.ac.th

The Friends and Patrons of the Thailand Phil program is a meaningful way to join hands with fellow donors who share a love and passion for music.

Ticket sales cover only a portion of the costs associated with producing our exceptional artistic, education, and community initiatives. Your membership support at any level is vital and makes a difference!

By joining you will also receive exclusive benefits such as special discounts at the College Shop, recognition in all concert programs, invitations to attend post-concert receptions of the Thailand Phil concerts, and much more.

Thailand Philharmonic Orchestra is pleased to offer the following benefits and privileges to our generous members who support the annual fund with unrestricted gifts. Please note that most benefits are for individual donors and include all cumulative support for a twelve-month period.

Supporter Level (30,000 Baht)

- Up to 10,000 Baht of complimentary tickets for Thailand Phil and College of Music concerts
- Name listing in all concert programs and on the Thailand Philharmonic Orchestra website for the entire season
- Discounts and special offers at the College Shop and select Thailand Phil corporate partners
- Privilege discounts and reservations on all Thailand Phil and College of Music special event concerts
- Invitation to attend post-concert receptions of the Thailand Phil concerts (when applicable)

Associate Level (60,000 Baht)

All of the previous benefits, plus

• Complimentary Ticket Value at 20,000 Baht to any of Thailand Phil and other College of Music concerts

Benefactor Level (100,000 Baht)

All of the previous benefits, plus

- Complimentary Ticket Value at 30,000 Baht to any of Thailand Phil and other College of Music concerts
- Exclusive Dinner with Thailand Phil Music Director and Thailand Phil Artists

Ambassador Level (200,000 Baht)

All of the previous benefits, plus

- Complimentary Ticket Value at 60,000 Baht to any of Thailand Phil and other College of Music concerts
- Entitled to be Special Guest Presenting Flowers at the Thailand Phil concert

To be a Friend or Patron of Thailand Phil please contact:

Mr. Piyapong Ekrangsi Assistant Dean for Marketing and Communications College of Music, Mahidol University Tel: 0 2800 2525 ext. 3110 Mobile: 06 2556 3594

Email: tpofriends@thailandphil.com

A gift to the Thailand Philharmonic Orchestra is an investment in the future of music. We count on your generosity to help further Thailand Phil's mission of promoting excellence in the arts in Thailand.

Ambassador Level (200,000 Baht and above)

• Yuthachai and Piyawan Charanachitta

Benefactor Level (100,000 Baht and above)

- Linda Cheng
- Don Moisen and Nawaphol Mahamon

Associate Level (60,000 Baht and above)

- Sylvester van Welij
- Baan Suksabye Fund

^{*} Donations from 1 November 2021 to 30 September 2022

Thailand Philharmonic Orchestra

Alfonso Scarano

Chief Conductor

Darko Briek

Clarinet

25 March 2022 / 7.00 p.m. / Prince Mahidol Hall

Bruckner's Ninth

Clarinet Concerto in A major, K. 622 (25')

> Allegro Adagio

Rondo: Allegro

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)

INTERMISSION

Symphony No. 9 in D minor (63')

Feierlich, misterioso Scherzo: Bewegt, lebhaft

Scherzo: Bewegt, Iebhaπ Adagio: Langsam, feierlich Anton Bruckner (1824-1896)

Thailand Philharmonic Orchestra

Alfonso Scarano

Chief Conductor

26 March 2022 / 4.00 p.m. / Prince Mahidol Hall

Bruckner's Ninth

Symphony No. 9 in D minor (85')

Feierlich, misterioso

Scherzo: Bewegt, lebhaft Adagio: Langsam, feierlich

Finale

Finale movement completed by Roberto Ferrazza (b. 1965)

Anton Bruckner (1824-1896)

OFFICIAL SPONSOR

CORPORATE SPONSORS

สถานที่เป้า centralwOrld

SPONSORS

MEDIA SPONSORS

